

Hrvatska banka za obnovu i razvitak

Sektor pravnih poslova, nabave i potpora
Direkcija pravnih poslova
Odjel domaćih pravnih poslova

Zagreb, 07.01.2021. godine

TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
Amruševa 2/II
10000 Zagreb

Posl.br.: St-6505/2016

Vjerovnik: **HRVATSKA BANKA ZA OBNOVU I RAZVITAK**, Zagreb,
Strossmayerov trg 9, OIB: 26702280390

Stečajni dužnik: **V.A.L. – SPECTRA COLOR d.o.o. u stečaju**, Zagreb, Trpajska 32, OIB:
53409402298

ŽALBA

U 4 primjerka

Dana 22. prosinca 2020. godine Trgovački sud u Zagrebu donio je Rješenje, posl.br. gornji, kojim se:

- u točki I. izreke određuje da se iz iznosa od 947.497,76 kn ostvarene prodajom nekretnine u vlasništvu stečajnog dužnika u ovršnom postupku koji se vodio pod brojem Ovr-378/19 kod Općinskog građanskog suda u Zagrebu, te koji iznos je doznačen na račun Trgovačkog suda u Zagrebu, u ovosudni predmet, i to: nekretnina upisana u zemljišnim knjigama Općinskog građanskog suda u Zagrebu, Zemljišnoknjižni odjel Zagreb, zk.ul. 17226, k.o. Vrapče Novo, k.č.br. 5883, stambeno poslovna zgrada br. 9 u Zagrebu, Kutnjački put sa 707 m² i dvorište sa 170 m², ukupne površine, 2. suvlasnički dio: 33/1000 etažno vlasništvo (E-2) poslovni prostor smješten u prizemlju zgrade u Kutnjačkom putu kbr. 9 nacrtne oznake L2 površine 88 m², namiruju se:

1. troškovi stečajnog postupka u iznosu od 110.754,79 kn;
2. vjerovnik namiruje se za iznos od 836.742,77 kn;
3. Centar banka d.d. namiruje se za iznos od 0,00 kn;
4. Centar banka d.d. namiruje se za iznos od 0,00 kn;
5. Republika Hrvatska namiruje se za iznos od 0,00 kn.

- u točki II. nalaže se računovodstvu Trgovačkog suda u Zagrebu, iznos od 110.754,79 kn koji je uplaćen na depozitni račun ovog suda otvoren u Hrvatskoj poštanskoj banci broj 2390001-1300000460, s pozivom na broj 05 St-6505/2016, u roku od 8 dana, uplatiti na račun stečajnog dužnika otvoren kod Erste&Steiermarkische Bank d.d. Rijeka, IBAN: HR5624020061100900132;

- u točki III. nalaže se računovodstvu Trgovačkog suda u Zagrebu, iznos od 836.742,77 kn koji je uplaćen na depozitni račun ovog suda otvoren u Hrvatskoj poštanskoj banci broj 2390001-

1300000460, s pozivom na broj 05 St-6505/2016, u roku od 8 dana, uplatiti na račun vjerovnika IBAN: HR42 2493 0031 0111 1111 6, poziv na broj: HR04 24635-2700-166278.

Navedeno Rješenje vjerovnik pobija u točki I. izreke u dijelu kojim je određeno namirenje troškova stečajnog postupka u iznosu od 110.754,79 kn, kao i u točki II. izreke, te izjavljuje žalbu iz razloga kako slijedi:

- I. bitne povrede odredaba postupka
- II. pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja
- III. pogrešne primjene materijalnog prava

Obrazloženje

Vjerovnik ističe da je prvostupanjski sud počinio bitnu povredu odredaba postupka, navedenu i pobliže opisanu u odredbi čl. 354. st. 2. t. 11. Zakona o parničnom postupku (Službeni list SFRJ 4/77, 36/77, 36/80, 69/82, 58/84, 74/87, 57/89, 20/90, 27/90 i 35/91, NN 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, dalje u tekstu: Zakon o parničnom postupku), a sve iz razloga što rješenje ima nedostataka zbog kojih se ne može ispitati, što izreka rješenja proturječi razlozima navedenim u obrazloženju rješenja, što nisu navedeni razlozi o odlučnim činjenicama, što su razlozi na koje se sud poziva u rješenju nejasni i u suprotnosti s odlučnim činjenicama između kojih postoji znatno protuslovlje, te iz razloga jer postoji znatno protuslovlje između utvrđenja suda o sadržaju isprava danim u postupku i isprava u predmetu.

Vjerovnik ističe kako rješenje ima nedostataka zbog kojih se ne može ispitati, te da u istom nisu navedeni razlozi o odlučnim činjenicama.

Naime, vjerovnik je u Podnesku od dana 17. studenog 2020. godine izričito osporio i zatražene predvidive troškove obzirom da je riječ o troškovima koji još nisu ni nastali, no prvostupanjski je sud navedeno zanemario i uopće se nije očitovao iz kojih razloga je iste prihvatio kao osnovane.

Slijedom navedenog, vjerovnik ističe kako je neosporno da je prvostupanjski sud počinio bitne povrede odredaba postupka.

Nadalje, vjerovnik ističe kako pogrešno ili nepotpuno utvrđeno činjenično stanje postoji kad je sud kakvu odlučnu činjenicu pogrešno utvrdio, odnosno kad je nije utvrdio.

Vjerovnik ističe kako je prvostupanjski sud pogrešno utvrdio da je stečajni upravitelj sudjelovao u postupku unovčenja predmetne nekretnine.

Naime, vjerovnik ističe kako je neosporna činjenica da **stečajni upravitelj nije poduzeo niti jednu radnju u ovršnom postupku radi samog unovčenja nekretnine**. Nekretnina je unovčena putem elektronske javne dražbe koju je provela Financijska agencija, a koja je započela dana 06. rujna 2018. godine i dovršena dana 27. studenog 2018. godine, dok je stečajni postupak otvoren dana 23. listopada 2018. godine. Pritom, vjerovnik ističe kako stečajni upravitelj ni do donošenja Rješenja o dosudi, a koje je Općinski građanski sud u Zagrebu donio dana 02. siječnja 2019. godine, nije poduzeo bilo kakvu radnju u ovršnom postupku (činjenica da je sud donio Rješenje o prekidu i nastavku postupka, te Rješenje o dosudi ne znači da je stečajni upravitelj poduzeo bilo kakvu radnju).

Dakle, činjenica je da je predmetna nekretnina unovčena u okviru ovršnog postupka koji se proveo pred Općinskim građanskim sudom u Zagrebu, i to neovisno o samoj činjenici da je došlo do otvaranja stečajnog postupka, kao i što je činjenica da stečajni upravitelj nije poduzeo niti jednu radnju u ovršnom postupku radi samog unovčenja nekretnine, uslijed čega neosporno proizlazi kako stečajni upravitelj nije sudjelovao u postupku unovčenja predmetne nekretnine.

Slijedom navedenog, vjerovnik ističe kako je neosporno da je prvostupanjski sud pogrešno utvrdio činjenično stanje.

Konačno, vjerovnik ističe da pogrešna primjena materijalnog prava, kao žalbeni razlog iz čl. 356. Zakona o parničnom postupku, pravno proizlazi iz razloga što sud nije pravilno primijenio odredbu materijalnog prava koju je trebao primijeniti, odnosno, istu je propustio primijeniti.

Iz obrazloženja Rješenja proizlazi kako je prvostupanjski sud primijenio odredbu čl. 254. st. 3. Stečajnog zakona (Narodne novine br. 71/15, 104/17, dalje u tekstu: Stečajni zakon), odredbu čl. 94 Stečajnog zakona, te odredbu čl. 5. Uredbe o kriterijima i načinu obračuna i plaćanja nagrade stečajnim upraviteljima (Narodne novine br. 105/2015, dalje u tekstu: Uredba).

No, vjerovnik ističe kako smatra da je prvostupanjski sud navedene odredbe pogrešno primijenio.

Naime, vjerovnik smatra kako stečajni upravitelj nema pravo na nagradu obzirom da je neosporno kako stečajni upravitelj nije poduzeo niti jednu radnju u ovršnom postupku radi samog unovčenja nekretnine, odnosno nije sudjelovao u postupku unovčenja predmetne nekretnine.

Nadalje, vjerovnik ističe kako je prvostupanjski sud pogrešno zaključio kako Uredba ne daje pravo sudu na umanjivanje nagrade stečajnom upravitelju koja mu pripada temeljem unovčene stečajne mase.

Naime, odredba čl. 5. st. 1. Uredbe određuje da sud rješenjem utvrđuje visinu nagrade, uzimajući u obzir obujam i složenost poslova, rad stečajnoga upravitelja na ispitivanju tražbina te vrijednost unovčene stečajne mase.

Dakle, temeljem navedene odredbe postoje tri kriterija za određivanjem nagrade stečajnom upravitelju, i to:

- obujam i složenost poslova,
- rad stečajnoga upravitelja na ispitivanju tražbina,
- vrijednost unovčene stečajne mase.

Iznos po kriteriju vrijednost unovčene stečajne mase je određen čl. 7. Uredbe, dok su ostala dva kriterija po mišljenju vjerovnika korektivni kriteriji navedenog iznosa po kriteriju vrijednost unovčene stečajne mase.

Ako bi se prihvatilo stajalište prvostupanjskog suda da Uredba ne daje pravo sudu na umanjivanje nagrade stečajnom upravitelju koja mu pripada temeljem unovčene stečajne mase, vjerovnik ističe kako bi time sud jednostavno zanemarilo da postoje i drugi kriteriji (obujam i složenost poslova, te rad stečajnoga upravitelja na ispitivanju tražbina), a koje sud mora uzeti u obzir prilikom određivanja nagrade.

U tom pogledu, a ako drugostupanjski sud zauzme isto stajalište kao i prvostupanjski sud da stečajni upravitelj ima pravo na nagradu, vjerovnik ističe kako je Podneskom od dana 17. studenog 2020. godine i Podneskom od dana 07. prosinca 2020. godine obrazložio zašto i temeljem kojih kriterija smatra da se treba umanjiti nagrada stečajnom upravitelju, te predložio i iznos iste.

Vjerovnik ponavlja kako se prijedlog vjerovnika da se stečajnom upravitelju odredi nagrada u visini od ¼ zatraženog iznosa, odnosno u iznosu od 26.479,40 kn temelji primarno na činjenici da je obujam poslova stečajnog upravitelja bio izuzetno mali (s napomenom da stečajnu masu čini nekretnina koja je prodana bez bilo kakve radnje stečajnog upravitelja, te dva motorna vozila za koja prodaja nije niti počela, odnosno stečajni upravitelj dosad nije poduzeo niti jednu radnju za prodaju motornih vozila), kao i da je složenost poslova stečajnog upravitelja bila krajnje jednostavna, odnosno nije bilo složenih poslova (vjerovnik nije upoznat da je stečajni upravitelj imao bilo kakav složen posao). Pored navedenog, vjerovnik smatra da se u obzir trebaju uzeti i činjenice da stečajni upravitelj niti jednom

radnjom nije doprinio samoj prodaji predmetne nekretnine u ovršnom postupku, te da stečajni upravitelj niti jednom radnjom nije doprinio bržem rješavanju ovog stečajnog postupka.

Isto tako, vjerovnik ističe kako temeljem odredbe čl. 254. st. 3. Stečajnog zakona troškovi koji nisu u izravnoj vezi s unovčenjem predmeta na kojem postoji razlučno pravo, već su kao opći troškovi nastali radi cjelokupne stečajne mase namiruju se razmjerno vrijednosti predmeta na kojem postoji razlučno pravo u odnosu na ostalu stečajnu masu, pa tako i nagrada stečajnom upravitelju. Navedeno stajalište je potvrđeno i sudskoj praksi, primjerice Rješenju Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, posl.br. PŽ-4887/18 od dana 19. rujna 2018. godine, Rješenju Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, posl.br. PŽ-4146/2020 od dana 08.10.2020. godine, kao i brojnim drugim odlukama.

Pritom, a za razliku od prvostupanjskog suda, vjerovnik ističe kako je za primjenu navedenog irelevantna činjenica da predmetna nekretnina čini 99,12 % ukupne imovine stečajnog dužnika, uslijed čega kako je pogrešno i nepravilno stajalište prvostupanjskog suda kojim je u cijelosti prihvaćen obračun troškova.

Slijedom navedenog, vjerovnik ističe kako je neosporno da je prvostupanjski sud pogrešno primijenio odredbe materijalnog prava.

* * * * *

Slijedom svega iznijetog, traži se od Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske kao drugostupanjskog suda da preinači prvostupanjsko Rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu, posl. br. St-St-6505/2016, od dana 22. prosinca 2020. godine, podredno da ukine prvostupanjsko Rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu, posl. br. St- St-6505/2016, od dana 22. prosinca 2020. godine, te predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovno odlučivanje.

Za vjerovnika:
Ivan Oršolić, mag.iur.